

Do očí dere se pláč
A zase ptáš se
Nač tolikrát už jsi se ptal
Nikdy však odpověď žádnou
Jsi od nikoho nedostal
V zajetí myšlenek zrádných
Teď proklínáš i duši svou
Na konci všech řečí prázdných
Zdá se ti, že ti všichni lžou

Život je pekelná brána
Tam naděje umírá
Zrána
Nad tebou se zavírá
Brána
Tam naděje umírá
Zrána
Nad tebou se zavírá

Nastavíš slunci tvář
Na prach a popel ji spálí
Nestačíš říci, co jsi chtěl
A všem, co se kdy smáli
Vždycky jsi trochu záviděl
Ten pohled dravců bídných
Měl by být snad i někdy tvůj
Proč se tvoje oči bály
Pokaždé, když ti řekli - stůj!